

TRIBUNA

glasilo SZDL občine Ljubljana-Šiška

OTROŠKO VARSTVO V ŠIŠKI je pereče vprašanje, ki ga moramo čimprej rešiti

Največji dogodek v vsaki družini je prav gotovo rojstvo novega člana. Hiša je polna sreče in zadovoljstva, vendar se kmalu pojavi kočljivo vprašanje, kam z otrokom, ko bo mamica spet v službi.

Možnosti je več, od stare mame pa vse do vzgojno varstvene ustanove. Odločitev običajno ni lahka. Vsi mali nabudneži nimajo starih mam ali tetk, ki bi hotele nekaj ur na dan bedeti nad njimi. Kaj pa otroški vrtec, ali kot se lepše sliši, vzgojno varstvene ustanove? Ali bo na voljo še kakšno prosto mesto? Žal so vrtci največkrat polni do zadnjega kotička.

KAJ PVEDO ŠTEVILKE

Naša občina ima 54.500 prebivalcev. Od tega je 6.540 otrok v starosti do 6 let, 7.655 otrok od 7-14 let in 3.150 otrok od 15-18 let. V sedmih vzgojno varstvenih ustanovah je 1.270 otrok. Samo tri vzgojno varstvene ustanove imajo v varstvu otroke od 1. leta starosti dalje. Večina ustanov je prezasedena in to kar za 43,5%. Največja je prezasedenost z otroki od 1. do 3. leta starosti (50%), sledijo otroci od 4. do 7. leta (40%) in šolski otroci (20%). Število otrok v vzgojno varstvenih ustanovah se je letos v primerjavi z letom 1966 povečalo za 28%, vendar so kapacitete še vedno občutno premajhne, tako da so morali zavrniti precej prošnji.

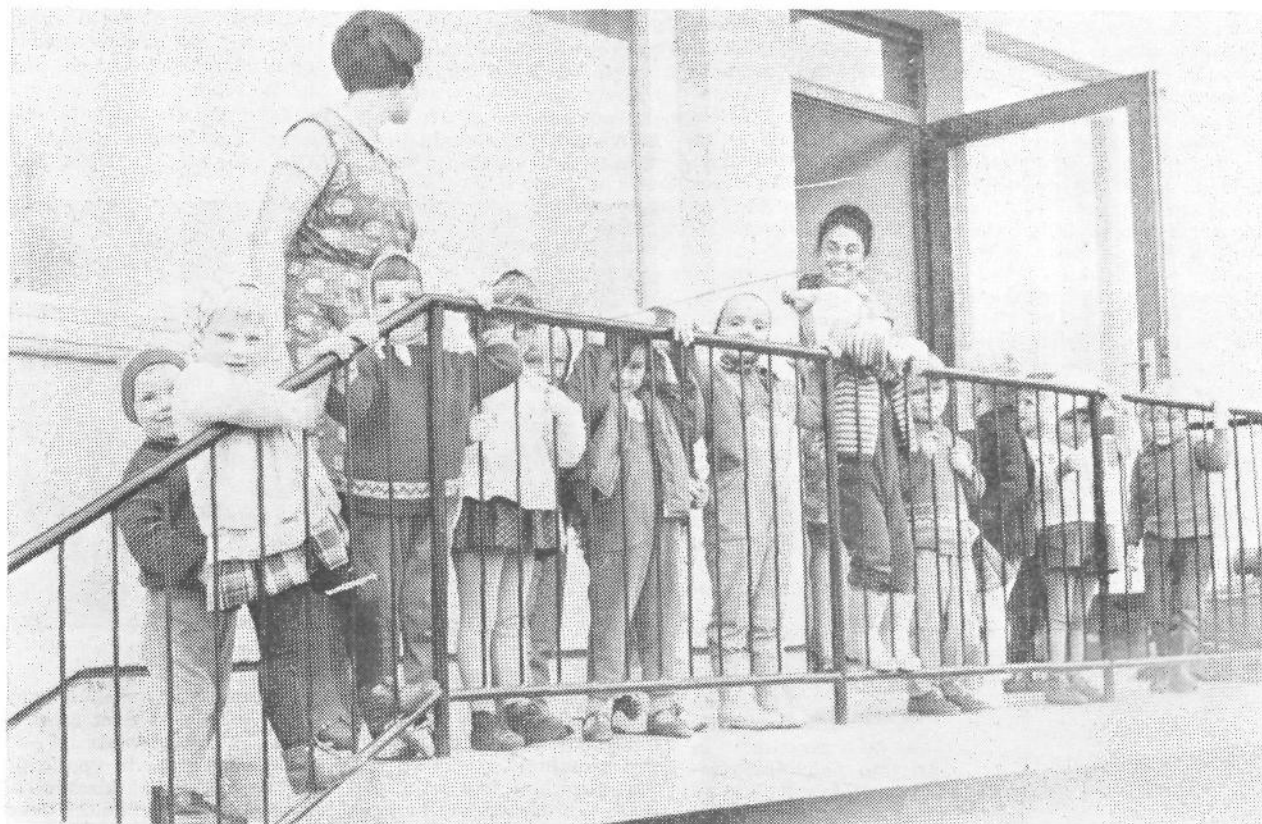
Razumljivo je, da prezasedenost kljub strokovnosti kadra močno ogroža kvaliteto dela in zdravstveno stanje osebja, od katerega taki pogoji zahtevajo maksimalne napore pri vzgoji in negi otrok.

Najslabši je položaj v varstvu šolskih otrok. Na štirih osnovnih šolah je 10 varstvenih oddelkov, v katerih je 223 otrok. Če vemo, da se na naših osnovnih šolah šola približno 6.500 otrok, je vsak komentar odveč. V normalnih pogojih bi morale vzgojno varstvene ustanove zajeti 40% šolo-obveznih otrok.

Kapacitete vzgojno varstvenih ustanov so torej že sedaj mnogo preskromne. Stanje pa bo iz dneva v dan slabše. V naši občini namreč zelo intenzivno gradimo nova stanovanja. Predvideno je, da bodo do leta 1968 dograjena stanovanja za novih 9.300 stanovalcev, do leta 1972 pa še za nadaljnjih 21.000. Pri tem niso upoštevane individualne gradnje. Tako lahko v prihodnjih letih pričakujemo še večji naval na vzgojno varstvene ustanove in nujno bo treba urediti nekaj novih.

V zadnjih petih letih so investicije za povečanje kapacitete vzgojno varstvenih ustanov znašale 138.596.000 S din. Investicije iz leta v leto naraščajo. Tako je bilo v letu 1966 v otroško varstvo vloženi za 60% več sredstev kot v prejšnjih treh letih skupaj. Investicije za osnovno dejavnost vzgojno varstvenih ustanov so v zadnjih petih letih znašale 400.865.000 S din. S povečanjem kapacitete ustanov so se – razumljivo – večala tudi namenska sredstva za osnovno dejavnost ustanov. Pri tem moramo omeniti, da zgoraj omenjeni znesek, ki ga prispeva občinski proračun, predstavlja le 40% vseh stroškov, 60% pa prispevajo starši sami.

Nadaljevanje na 8. strani

Na stopnišču vzgojno varstvene ustanove v Medvodah

Foto: M. Ciglič

OBNOVITEV IN POŽIVITEV

Pravijo, da se koža obnovi vsakih sedem let, po toliko in toliko prevoženih kilometrih je treba dati avtomobilski motor v generalno obnovo in končno tudi ena obleka ne traja večno.

Pojavlja se torej nujnost obnove; kože, motorja, obleke. To je pravzaprav naraven prehod iz izrabljenosti v boljšo kakovost, prehod, ki je nujen v določenem času.

Tako je tudi z našim delom. Večkrat ga je treba poživiti z novimi močmi, da ne bi stagniralo, da ne bi zaradi rutinerstva obtičalo na mrtvi točki in s tem zastalo za zahtevami časa ter rastlejo naših potreb. In ta poživitev je potrebna dandanes tem bolj, ker naš čas zahteva gibčnost vsakega izmed nas in preko nas gibčnost ustvarjanja dobrin. Vprašanje je samo v tem, kdaj se pojavi potreba po obnovitvi in poživitvi. Morda že danes, morda šele jutri.

Ne bilo bi prav, če bi izvajali obnove in poživitve le zaradi obnove in poživitve same. Dobro moramo proučiti, kdaj napočij ura za tak korak.

In ko pride tisti čas, ko je potrebno staro kakovost zamenjati za novo, je treba oceniti vrednosti in namen zamenjave. Oceniti je namreč treba blago, iz katerega je bila delana obleka in se odločiti, ali naj bo naša nova obleka iz enakega blaga ali iz boljšega. Brez dvoma se bomo raje odločili za boljše blago, ki je danes na razpolago, staro obleko pa bomo skušali še ponositi, ali pa jo bo popolnoma odpisali.

Pri tem gre še za nekaj: eno so želje, drugo so možnosti. Želje so odraz naše osebnosti – možnosti ustvarja zunanji svet. Vprašanje je, kako vskladiti želje z možnostmi, ki so tudi rezultat našega dela in ne samo zunanjih činiteljev.

Obnova in poživitev sta nujna zakona narave. Vendar je nujno porajanje odvisno od časa in okolja. Prepočasen razvoj tega procesa je prav tako škodljiv, kot bi bil, če bi bil prehitel. Tudi o tem je treba razmisliti: kdaj in kako. Pred očmi je namreč treba imeti namen, a ta je: s časom v korak preiti iz dosežene kakovosti in pri tem tudi oceniti pogoje, če dosedanja kakovost nudi rojstvo boljše kakovosti in v koliki meri je to možno. Kajti večkrat se zgodi, da obnove in poživitve ni moč izvesti in takrat nastopi smrt.

Mi pa radi živimo in se razvijamo, saj to je smisel nas, ki smo razumna bitja. Zato moramo skrbeti za obnavljanje in poživljanje na vseh področjih. Zato zamenjujemo staro z novim, toda starega čestokrat ne vržemo v ogenj: morda ga uporabimo za manj zahtevne stvari, morda pa ga še z velikim pridom obrnemo v druge namene. Gre pač za presojo, ki mora biti objektivna, saj vendar ni vse slabo, kar je staro, a staro je in želimo si novo, boljše. Toda naša želja naj bo samo naša, saj smo samoupravljanci in zato moramo biti objektivni, stvarni in pošteni.

Tudi ko gre za tisto, kar je sedaj v modi: za reelekcijo.

Smiljan VOLČIČ